

Refleksjonsnotat september - Jupiter

Ett nytt barnehageår er i gang, og vi lærer hverandre å kjenne både store og små. Noen nye barn har kommet til, i tillegg til de som kom fra Tellus og er «godt» kjent. Det tar tid å bli kjent, og gjennom å observere barna og det de er interessert i, har vi fått til ett fysisk miljø som vi ser at barna synes er inspirerende og gøy. Vi ser at det å ha gode lekerom, gjør at barna har flere godemøteplasser i løpet av dagen. Med møteplasser så mener vi der barna kan møtes og ha gode relasjoner seg imellom, med ulike materialer.

I barnehagen dette året skal vi jobbe med ateliekultur. Vi har grublet mye på dette ordet, hva betyr det, og hva betyr det for våre små på Jupiter. Vi snakket om å gjøre ett rom om til ett utforsker rom, fordi en toåring bruker sansene sine masse. Vi synes det er viktig å få foreldrene med på tanker og refleksjoner rundt det som skjer i barnehagen, så refleksjonene fra foreldremøte har vi tatt med oss, og vi ser at vi tenker mye likt. Vi synes ideen med lommelykter og uv lys hørtes spennende ut.

Vi valgte å starte med vannperler med farger. Dette hadde vi tilgjengelig i flasker, så barna hadde fått sett på de gjennom flaskene. Hva ville skje når vi tok de ut fra flaskene? Vi gjorde istand rommet med 3 lysbord og ingenting mer. Helte vannkuler med farger på bordene. Så åpnet vi dørene for fire barn. Det var magisk, barna var stille, gikk forsiktig inn og satte seg, så på den voksne, «hva skjer her»? «Får jeg lov å ta på den kulen?» Den voksne ventet, sa ingenting, lot bare barna få prøve seg. Så begynte de å kjenne med hendene sine, og små smil kom frem. De kjente og klemte, rullet de rundt og hadde en fin felles opplevelse. De kunne sikkert holdt på lenge, men når kulene var overalt i rommet, avsluttet vi. De neste dagene hadde vi døra på utforskerrommet lukket når det ikke var en

voksen som kunne være på rommet sammen med barna. Vi så stadig at barna gikk til døra og ville inn. Så da åpnet vi opp og det var tydelig at barna husket hva som var inne der. Så lurte vi

på om det var ekstra spennende å være der siden det ikke var tilgjengelig hele tiden eller om vannperlene faktisk var så spennende i seg selv?

Etter en stund byttet vi ut vannperlene med blader. Bladene ble undersøkt med både forstørrelsesglass, henda og munnen. Men barna fant fort ut at bladene ikke var så gode å smake på. Vi undret oss sammen med barna. Hvorfor er det forskjellig farge på de? Og noen blader var store og noen små? Babyblader sa noen av barna. Bladene hadde forskjellige fasonger. Hvorfor det? Vi merket at interessen for bladene ikke varte like lenge som vannperlene. Var det fordi vi hadde døra til utforskerrommet mer åpen? Eller er blader noe de har sett før og er tilgjengelig ute også? Eller er vannperlene rett og slett bare mer interessante?

Den siste tiden har vi ommøblert på avdelingen. Vi ønsker at prosjektet skal leve mer i

hverdagen. Vi har flyttet lysbordene og de udefinerbare materialene inn på avdelingen, og tatt bil og togbanen inn på et av grupperommene. På den måten kan barna bruke de ulike materialene mer i leken. Nå er pinner, treskiver, stoffer og klosser tilgjengelige hele tiden. Vi ser at nå bruker barna mer av de udefinerbare materiale til blant annet telefoner, tallerkener, de går på ski eller skøyter på

stoffbitene. Dette er interessant, hva må vi tilføre videre for at barna skal fortsette med dette engasjementet? Vi ser at når vi er på andre avdelinger, synes de det er spennende med småting, som nøtter, knapper osv. så kanskje tilføre noen småting fremover for å se hva som skjer??

